

Mieczysław Cincio

Izba rzeszowska

Palestra 22/2(242), 108-112

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

rządu Wojewódzkiego Zrzeszenia Prawników w Łodzi.

Wybór adw. dra Eugeniusza Sindlewskiego na tę funkcję jest wyrazem uznania dla działalności społecznej advokatury łódzkiej w ramach Zrzeszenia. Rada Adwokacka w Łodzi złożyła adw. Eugeniuszowi Sindlewskiemu gratulacje z racji zaszczytnego wyboru.

2. Odznaczenie adwokata Izby łódzkiej. Uchwałą Rady Państwa z dnia 14 września 1977 r.

odznaczony został KRZYŻEM KAWALERSKIM ORDERU ODRODZENIA POLSKI członek Izby Adwokackiej Łódzkiej Alfred Dreszer za udział w walkach z najeżdżącą hitlerowskim oraz za wybitne zasługi w pracy zawodowej i działalności społecznej.

Rada Adwokacka złożyła gratulacje odznaczonemu Koledze.

adw. Juliusz Leszczyński

Izba rzeszowska

1. Okresowa narada kierowników zespołów. W dniu 26 listopada 1977 r. odbyła się druga okresowa narada kierowników zespołów naszej Izby. W sali posiedzeń Rady zebrał się kierownicy zespołów, wizytatorzy, opiekunowie zespołów i członkowie Rady, których powitał dziekan adw. Stanisław Rogoź. Głównym tematem narady była sytuacja ekonomiczna i kadrowa w Izbie, problemy aplikacji advokackiej i uposażenia aplikantów advokackich, a nadto sprawy finansowe.

Po wstępnych wypowiedziach dziekana zabrał głos przewodniczący Wojewódzkiego Zespołu Wizytatorów wicedziekan adw. dr Wiesław Grzegorzczak, który poświęcił wiele miejsca wskaźnikom ilustrującym sytuację ekonomiczną zespołów naszej Izby. Mówca stwierdził, że spadek agend w całej Izbie wynosi około 50% w stosunku do poprzednich lat, a jeszcze większy notuje się na terenie woj. rzeszowskiego. Ta sytuacja doprowadziła do konieczności utworzenia Dyżurnych Punktów Pomocy Prawnej w Strzyżowie oraz w Lesku zamiast istniejących tam poprzednio zespołów.

Również w Leżajsku, w Ropczycach i w samym Rzeszowie notuje się poważny spadek agend, a niskie przeciętne w niektórych zespołach, jak np. w Mielcu, wskazują na trudną sytuację

advokatury tego regionu. Wicedziekan wspominał również o sytuacji lokalowej, podkreślając ostatnie osiągnięcie Zespołu w Brzozowie, który otrzymał piękny lokal, oraz Zespołu w Kolbuszowej, gdzie buduje się nowy pawilon z przeznaczeniem dla Zespołu. Wicedziekan zwrócił również uwagę na problem nadmiernych kwot zgromadzonych przez niektóre zespoły na koncie 34 i polecił przeprowadzenie rozliczeń na tym koncie do końca roku.

Na zakończenie wicedziekan Grzegorzczak omówił wyniki wizytacji przeprowadzonej w Radzie przez przedstawiciela Centralnego Zespołu Wizytatorów przy NRA, mianowicie wizytatora adw. Maja z Katowic.

Z kolei sekretarz Rady adw. Mieczysław Cincio poruszył szereg istotnych problemów kadrowych i organizacyjnych, omawiając szeroko uchwałę NRA podjętą w sprawie rozmieszczenia adwokatów naszej Izby. Według planu rozmieszczenia członków Izby w latach 1977—1980, w pierwszej kolejności wzmocnione zostaną liczebnie zespoły w siedzibie Sądów Wojewódzkich Izby. Tak więc w Przemyślu oraz Krośnie przewiduje się po 12 adwokatów w zespole, a w Sandomierzu (siedziba Sądu Wojewódzkiego w Tarnobrzegu) — 13 adwokatów w zespole.

Adw. Cincio omówił również sprawę zatrudnienia emerytów na niepełnym

wymiarze godzin, a nadto przypomniał problemy adwokatów kończących 70 lat życia, jak również możliwości dalszego ich zatrudniania z podkreśleniem aktualnych kierunków polityki kadrowej w tym względzie w adwokaturze. Jednocześnie poddane zostały analizie sprawy organizacyjne zespołów w zakresie zatrudnienia pracowników administracyjnych, sprawy kosztów zespołów, funduszy zgromadzonych na koncie 34a, podatku 8% od funduszu płac przez Radę oraz konieczność refundowania tego podatku przez zespoły.

Mówca poruszył także sprawy etyki zawodowej, skarg i zażaleń (znaczny spadek zażaleń w 1977 r.), sprawy dyscyplinarne, sprawy dotyczące współpracy z sądami i prokuraturą. Adw. Cincio zwrócił również uwagę na pewne nieprawidłowości w wykonywaniu zawodu oraz stwierdził, że niektóre protokoły zebrań zespołów są zbyt lakoniczne, składane są w niewłaściwym terminie, zawierają często brak wzmianki o szkoleniu zawodowym, jak również brak oceny członków zespołu, dokonywanej w trybie art. 25 ustawy o ustroju adwokatury.

Następnie skarbnik Rady adw. Piotr Blajer przedstawił szczegółowo sytuację finansową Rady, a w szczególności jej osiągnięcia w zakresie inwestycji. Mówca zaapelował o terminowe składanie obowiązujących sprawozdań przez zespoły, albowiem zdarzają się wypadki nadsyłania tych sprawozdań do Rady ze znacznym opóźnieniem, co w konsekwencji powoduje poważne perturbacje w zakresie niedotrzymywania terminów wobec NRA. Mówca zwrócił też uwagę na sposób i formę sporządzania preliminarzy budżetowych dla zespołów oraz wniosków dotyczących inwestycyjnych zamierzeń zespołów w roku 1978.

Ostatnim mówcą z ramienia Rady był mgr Tadeusz Garbaciak, inspektor finansowy Rady, który omówił szczegółowo swoje spostrzeżenia jako wizy-

tator finansowy i zwrócił uwagę na potrzebę doszkalania personelu administracyjnego i finansowo-księgowego zespołów, albowiem stwierdzono wypadki braku ubezpieczenia pogotowia kasowego przez zespoły, braku deklaracji ze strony osób materialnie odpowiedzialnych wśród pracowników zespołów. Poza tym poruszył on także inne drobne uchybienia w pracy zespołów, oceniając jednak w sumie — pomimo tych usterek — działalność zespołów jako prawidłową.

W dyskusji głos zabrali wszyscy kierownicy zespołów. Według informacji podanej przez dyskutantów notuje się nadal poważny spadek agend, a wielu członków zespołów nie osiąga odpowiednich obrotów.

Poruszono również problemy ustawodawcze w zakresie prawa cywilnego i karnego w kontekście potrzeb wynikających z praktyki wszystkich współczynników wymiaru sprawiedliwości — ze szczególnym uwzględnieniem roli adwokatury. Wysunięto dezyderaty na plenarne posiedzenie NRA w marcu 1978 r., które będzie poświęcone omówieniu poruszonych wyżej zagadnień.

Dyskutowano nad tematyką zebrań zespołów, szkolenia wewnątrzzespołowego, nad sprawami bytowymi adwokatury itp.

Rzeczowa dyskusja pozwoli Radzie na wyciągnięcie odpowiednich wniosków, a nadto usprawni współpracę Rady z zespołami.

Na zakończenie narady adw. Matusz z Brzozowa podziękował Radzie za przychylne ustosunkowanie się do inicjatyw Zespołu w Brzozowie, jak również za przyznanie dotacji na zakup wyposażenia dla tego Zespołu.

Dziekan Rady, zamykając naradę, podkreślił jej roboczy charakter i podziękował zebrany za żywy w niej udział.

2. Adw. dr Władysław Woźniak

Dnia 29 września 1977 r. zmarł w Rzeszowie adwokat dr Władysław Woźniak,

emeryt, były członek Zespołu Adwokackiego Nr 3 w Rzeszowie. W Jego życiu nierozzerwalnie łączyły się dwie wielkie cechy charakteru: wysokie wartości moralne i głęboka wiedza prawnicza.

Urodził się dnia 4 grudnia 1892 r. w Kąkolówce w woj. rzeszowskim. Po szkole podstawowej w Białowej uczęszczał do I Gimnazjum im. Stanisława Konarskiego w Rzeszowie, a po jego ukończeniu złożył egzamin dojrzałości w czerwcu 1913 r. W tymże roku podjął również studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Pierwsza wojna światowa, w której bierze udział jako oficer armii austriackiej w walkach nad Styrem i Stochodem, przerwała studia prawnicze: Władysław Woźniak dostał się do niewoli rosyjskiej, z której powrócił dopiero w roku 1918.

Studia prawnicze kończy w roku 1920, uzyskując tytuł doktora praw, po czym obejmuje pracę w administracji państwowej w Urzędzie Wojewódzkim w Łodzi, a następnie przenosi się do sądownictwa.

Po ukończeniu aplikacji sądowej pełni kolejno funkcje sędziego Sądu Grodzkiego w Tyczynie, a potem w Rzeszowie, gdzie otrzymuje nominację na kierownika Sądu Grodzkiego.

Na stanowisku tym pozostaje do roku 1939. W czasie okupacji odmówił przyjęcia pracy w sądownictwie, za co został aresztowany przez gestapo i osadzony w więzieniu w Rzeszowie. Po zwolnieniu z więzienia zostaje ponownie wezwany do objęcia poprzednio zajmowanego stanowiska, jednakże znowu odmawia podjęcia pracy. Zagrożony ponownym aresztowaniem, przenosi się na prowincję. Tutaj włącza się w nurt pracy konspiracyjnej i organizuje wspólnie z drem Gabrielem Brzękiem (obecnie profesorem w Lublinie) tajną szkołę średnią. Walczył w ten sposób o polskość i o poziom kulturalny spo-

łeczeństwa. Dom swój, leżący na uboczu szlaków komunikacyjnych, oddał w zupełności na cele pracy konspiracyjnej o charakterze wojskowym, jak również na cele związane z nauczaniem młodzieży. Tam odbywały się egzaminy maturalne, które zostały w pełni zweryfikowane przez władze oświatowe po wyzwoleniu kraju.

Po wyzwoleniu adw. W. Woźniak rozpoczął pracę w adwokaturze, pracując w tym zawodzie od roku 1945: początkowo w indywidualnej kancelarii w Tyczynie, a następnie w Rzeszowie jako członek i założyciel, a potem jako kierownik Zespołu Adwokackiego Nr 3 w Rzeszowie.

W wykonywaniu obowiązków adwokata, a w szczególności w prowadzeniu spraw sądowych, odznaczał się dokładnością i solidnością. Był człowiekiem ogromnie uczynnym. Odszedł na zawsze ze środowiska, dla którego był wzorem. Cechowała Go zawsze godność i szlachetność oraz walka o pełną sprawiedliwość społeczną, o praworządność, o właściwe znaczenie zawodu adwokata i jego rangi.

Żegnali Go ci, których bronił, oraz znajomi i koledzy, a wiązanki kwiatów i wieńce na grobie zmarłego były wyrazem szacunku i hołdu dla człowieka, który przez życie przeszedł drogą prawdy i uczciwości. Cześć Jego pamięci.

3. Adw. Marian Andrysiak. Dnia 4 października 1977 r. zmarł w Kolbuszowej były wieloletni członek Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Tarnobrzegu oraz jego kierownik adw. Marian Andrysiak.

Urodził się dnia 30 lipca 1904 r. w Skawinie w woj. krakowskim. Szkołę powszechną ukończył w Żabnie, a następnie gimnazjum realne w Krakowie, składając egzamin dojrzałości w 1923 r. Studia prawnicze na Uniwersytecie Jagiellońskim rozpoczął w roku 1923, u-

zyskując po ukończeniu dyplomu magistra praw.

Po odbyciu aplikacji sądowej pełnił kolejno funkcje sędziego Sądu Grodzkiego w Dębicy, we Frysztaku, w Usztrzykach Dolnych i Tarnobrzegu, pracując w wymiarze sprawiedliwości nieprzerwanie do roku 1952. W 1953 r. został wpisany na listę adwokatów Izby rzeszowskiej z siedzibą w Tarnobrzegu, gdzie wykonywał zawód adwokata w indywidualnej kancelarii, a następnie w Zespole Adwokackim aż do chwili przejścia na emeryturę, tj. do dnia 1.I.1974 r. Jeszcze po tym okresie pozostawał we wspomnianym Zespole jako emeryt zatrudniony w ograniczonym zakresie.

Zmarły był człowiekiem o wysokich walorach etycznych, szczególnie popularny na terenie Tarnobrzega. Jego postawa wobec kolegów i klientów zyskała mu szacunek oraz duży autorytet wśród miejscowego społeczeństwa.

Funkcję kierownika zespołu wykonywał przez kilka kadencji, zyskując sobie uznanie ze strony władz samorządowych adwokatury.

Zmarły należał do tej generacji, która reprezentowała najwyższy kunszt zawodu adwokackiego. Był uczynnym, serdecznym dla kolegów oraz dla wszystkich, którzy go znali i z którymi spotykał się na co dzień.

4. Adw. Zdzisław Ryżewski. Adwokaturę rzeszowską dotknęła kolejna strata, zmarł bowiem w dniu 4 września 1977 r. w Rzeszowie adw. Zdzisław Ryżewski, długoletni członek Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej w Rzeszowie oraz jej wiceprezes przez kilka ostatnich kadencji.

Urodził się 20 lutego 1919 r. w Brzeżanach, gdzie uczęszczał do gimnazjum. Maturę zdał w 1937 r. Studia uniwersyteckie ukończył w 1947 r. w Krakowie na Uniwersytecie Jagiellońskim, uzyskując dyplom magistra praw.

Po ukończeniu studiów podjął pracę w urzędzie wojewódzkim, a następnie został wpisany na listę aplikantów adwokackich z siedzibą w Rzeszowie. Rozpoczął aplikację w indywidualnej kancelarii adw. Bronisława Wilusza. Po uzyskaniu wpisu na listę adwokatów wykonywał kolejno zawód adwokata w Zespole Adwokackim w Łańcucie, a później w Rzeszowie, w Zespole Adwokackim Nr 2, którego był również kierownikiem.

Adwokat Zdzisław Ryżewski z powodu złego stanu zdrowia zaprzestał z dniem 1 czerwca 1976 r. wykonywania zawodu i przeszedł na radcostwo.

Szczególne przymioty i cechy charakteru łączył w swojej osobie jako człowiek taktowny, skrupulatny i obowiązkowy w wykonywaniu swoich obowiązków. Ta jego postawa wobec kolegów i klientów zyskała mu uznanie i szczególne poważanie w środowisku adwokackim. Był człowiekiem bardzo sprawiedliwym, co znajdowało odbicie w jego trafnych rozstrzygnięciach w sprawach dyscyplinarnych kolegów, które rozpoznawał ze szczególną dokładnością i sumiennością.

Śmierć Kolegi Ryżewskiego to duża strata dla adwokatury rzeszowskiej, której zasłużył się szczególnie dobrze. Takiej właśnie treści uchwałę podjęła Rada po Jego śmierci.

Pamięć o człowieku szlachetnym i dobrym koleździe pozostanie wśród nas, a ciepłe słowa pożegnania nad grobem zmarłego wypowiedziane przez przedstawiciela Rady adw. Cincię, były dowodem szacunku i hołdu dla Zmarłego.

5. Jubileusz Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Rzeszowie. Najstarszy w Izbie rzeszowskiej Zespół Adwokacki Nr 1 w Rzeszowie obchodził swój srebrny jubileusz. W dniu 1 lipca 1977 r. upłynęło bowiem 25 lat od chwili założenia Zespołu, co pozwoliło na podsumowanie osiągnięć

Zespołu i jego działalności w minionym ćwierćwieczu.

Z inicjatywą utworzenia Zespołu wystąpili ówczesni jego założyciele, a mianowicie adw. Franciszek Biskup, Hieronim Kowalski, Marcin Miąsik, Michał Pikor, Bolesław Boczar, Józef Szczepanik, Stanisław Dzianot, Janusz Pattek i Zdzisław Książkiewicz.

Dzieje Zespołu Nr 1 w Rzeszowie to zarazem historia Rady Adwokackiej, albowiem wielu członków tego Zespołu pełniło szaczone funkcje w Radzie, przy czym adw. Marcin Miąsik był wieloletnim dziekanem Rady (kadencja jego trwała 19 lat).

Zespół ma duże osiągnięcia dydaktyczne i wychowawcze. Wykształcił 25 aplikantów adwokackich, zasilając w ten sposób liczbę członków naszej Izby.

Szereg cennych inicjatyw w zakresie pracy społecznej, zawodowej i samorządowej podejmował Zespół na skalę wojewódzką, wyróżniając się w działalności samorządowej i zawodowej.

Wielu członków Zespołu ma wysokie odznaczenie państwowe: 3 — Kawalerskie Krzyże Odrodzenia Polski,

1 — Złoty Krzyż Zasługi, 2 — Srebrne Krzyże, 2 — Złote, i 2 — Srebrne Odznaki „Adwokatura PRL”, 5 — odznaki regionalne „Zasłużony dla Woj. Rzeszowskiego”, a pozostali inne odznaczenia cywilne i wojskowe.

Zespół jest członkiem szeregu organizacji społecznych, stowarzyszeń wyższej użyteczności itp. Szereg adwokatów, którzy zmarli, zapisali się trwale w historii adwokatury tego regionu, jak np. adw. Bolesław Boczar, Janusz Pattek, Józef Szczepanik i inni. Dzielnie walczyli oni o sprawiedliwość społeczną i o właściwe miejsce dla adwokata w społeczeństwie.

Dziekan Rady z okazji jubileuszu przesłał na ręce kierownika Zespołu list gratulacyjny z życzeniami dalszej owocnej pracy dla dobra społeczeństwa i całej adwokatury.

Kameralna godzina wspomnień stała się okazją do przekazania młodszym kolegom, którzy zasilili szeregi Zespołu, fragmentu historii adwokatury rzeszowskiej.

adw. Mieczysław Cincio

Izba wrocławska

W dniu 4 listopada 1977 r. odbyło się zebranie sprawozdawczo-wyborcze POP PZPR przy Radzie Adwokackiej we Wrocławiu.

Zebranie otworzył II sekretarz tow. Juliusz Jabłecki i powitał przybyłych na zebranie przedstawiciela Wydziału Administracyjnego KW PZPR we Wrocławiu tow. Jerzego Szumskiego oraz przewodniczącego DKKP i członka Egzekutywy KD Wrocław-Stare Miasto tow. Kazimierza Mizgalskiego. Zebrani wybrali na przewodniczącego zebrania adw. Zdzisława Kapkę.

W imieniu ustępującej Egzekutywy sprawozdanie złożył tow. Juliusz Jabłecki. Mówca odczytał też pismo I sekretarza POP tow. Tadeusza Grzebie-

niaka, który z powodu pobytu w szpitalu nie mógł uczestniczyć w zebraniu.

Dziekan Rady Adwokackiej tow. Zygmunt Ziemia wygłosił referat, w którym przedstawił aktualne problemy adwokatury. Po referacie wywiązała się dyskusja, w której zabrali głos tow. tow.: Marek Gabryjelski, Andrzej Jasiuk, Krzysztof Kabata, Jan Chmielnikowski i Marian Gliwa, poruszając w swych wystąpieniach sprawy dotyczące działalności POP, jej roli w kształtowaniu się postaw adwokatów, wzrostu szeregów partyjnych, spraw socjalnych, a nadto kwestię współpracy z sądami i prokuraturami, tudzież inne sprawy nurtujące środowisko. Na zakończenie dyskusji zabrał ponownie głos dziekan Rady Adwokackiej tow.